

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 6. dubna 2021 v trestní věci odsouzeného: ■■■■■■■■■■ narozený ■■■■■■■■■■ v ■■■■■■■■■■ toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Stráž pod Ralskem, o stížnosti odsouzeného proti usnesení Okresního soudu v České Lípě ze dne 8. března 2021, č.j. 3 PP 6/2021-23,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl Okresní soud v České Lípě tak, že se podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku žádost odsouzeného ■■■■■■■■■■ o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, jenž mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 10. 1. 2019 sp. zn. 5 T 49/2018 pro přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku, přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku a přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku; a v trvání 10 měsíců, jenž mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 22. 6. 2020 č. j. 3 T 44/2020-132 pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, zamítá.
2. Proti uvedenému usnesení podal odsouzený ihned po jeho vyhlášení do protokolu stížnost, kterou ani dodatečně nikterak neodůvodnil.
3. Krajský soud z podnětu včas a řádně podané stížnosti podle § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení, jakož i správnost řízení vyhlášení usnesení předcházejícího, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.
4. V řízení, které vyhlášení napadeného usnesení předcházelo, neshledal krajský soud žádná pochybení. Odsouzený byl k veřejnému zasedání včas a řádně předvolán a bylo tedy zachováno jeho právo na přípravu. Veřejné zasedání proběhlo v přítomnosti odsouzeného, kterému byl poskytnut dostatečný prostor se k věci vyjádřit, a byly provedeny všechny důkazy, které poskytly řádný podklad pro posouzení věci. V souladu s příslušným ustanovením trestního řádu byly čteny žádost odsouzeného, hodnocení věznice, aktuální opis z rejstříku trestů, předmětná trestní rozhodnutí a další listinné důkazy. Vyslechnuti byli odsouzený a vychovatel ■■■■■■■■■■. Napadené rozhodnutí bylo řádně vyhlášeno a odůvodněno v přítomnosti odsouzeného a byl mu dán prostor k vyjádření se stran opravného prostředku. Opis písemného vyhotovení napadeného usnesení byl odsouzenému následně řádně doručen, přičemž také písemné odůvodnění napadeného usnesení splňuje všechny náležitosti předpokládané ustanovením § 134 odst. 2 tr. řádu.
5. Pochybení následně krajský soud neshledal ani po věcném přezkumu napadeného usnesení, neboť ani dle jeho názoru odsouzený v současné době nesplňuje podmínky pro to, aby mohl být z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn. Předpokladem podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je kumulativní naplnění podmínek, jež jsou specifikovány

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

v ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku, tzn. vykonání potřebné části uloženého trestu odnětí svobody, polepšení odsouzeného a naplnění očekávání, že odsouzený povede řádný život, jímž se rozumí život bez páčání společensky škodlivé činnosti trestného či přestupkového charakteru.

6. Krajský soud považuje za potřebné zdůraznit, že zákonná úprava institutu podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody nezakládá povinnost soudu propustit z výkonu trestu automaticky každého odsouzeného, který vykonal určitou část z uloženého trestu. Institut podmíněného propuštění není ze strany odsouzených nárokovatelný, ale je prostředkem dobrodiní ve vztahu k pachatelům trestné činnosti, kteří mají snahu po nápravě, došlo k jejich resocializaci a s vysokou mírou pravděpodobnosti od nich lze očekávat, že povedou řádný život. Jinými slovy řečeno, podmíněně propustit lze odsouzeného, u něhož bylo společností sledovaného účelu trestu dosaženo dříve, než bylo stanoveno v odsuzujícím rozsudku. Jde tak o institut výjimečný, který má zmírnit trest u těch odsouzených, kteří vykonávají trest příkladně a mají snahu po nápravě.
7. Soud prvního stupně na základě provedení dokazování nejprve dospěl ke správnému závěru, že odsouzený již vykonal potřebnou část trestu odnětí svobody, která v tomto případě činí, s ohledem na skutečnost, že odsouzený již byl dříve ve výkonu trestu odnětí svobody, výkon alespoň poloviny uloženého trestu odnětí svobody ve smyslu § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Odsouzený byl dodán do výkonu trestu odnětí svobody dne 5. 8. 2019 a výstup má plánován na den 5. 12. 2021 (viz. rozsudková data k aktuálnímu věznění). Polovina trestu tak uplynula dne 5. 10. 2020 a první (časová) podmínka je proto splněna.
8. Stejně tak v případě druhé podmínky, tj. polepšení odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody, však může krajský soud plně přisvědčit názoru soudu prvního stupně, podle něhož není tato podmínka splněna. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného usnesení správně poukazuje na skutečnost, že odsouzený je doposud stále zařazen do II. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci, ve které jsou zařazeni zejména ti odsouzení, jejichž přístup k výkonu trestu odnětí svobody lze hodnotit jako průměrný, a dále též na dva negativní poznatky, jenž jsou k osobě odsouzeného evidovány. Nad rámec argumentace soudu prvního stupně dále nelze pominout jednak skutečnost, že odsouzený byl dne 26. 8. 2020 z důvodu psychických potíží na doporučení psychologa vyřazen z nestřeženého pracoviště, a dále též skutečnost, že odsouzený v období od 17. 6. 2020 do 17. 12. 2020 neplnil stanovený program zacházení v oblasti kázně a pořádku. Z výše uvedeného je tak také dle názoru krajského soudu zřejmé, že chování odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody nenasvědčuje dlouhodobému nadprůměrnému přístupu k výkonu trestu odnětí svobody, který je vyžadován ke splnění podmínky polepšení, a proto za této situace nelze splnění podmínky polepšení konstatovat. Na tomto závěru přitom ničeho nemění ani dvě kázeňské odměny ve formě pochvaly, které byly odsouzenému uděleny, neboť vzhledem k době, po kterou již je odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody (více než jeden a půl roku) bylo nepochybně v jeho silách, aby příkladným chováním a plněním povinností ve výkonu trestu odnětí svobody, a to i nad stanovený rámec, dosáhl na vícero kázeňských odměn a vytvořil si podmínky pro přerazení do nejpříznivější I. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci, jež je určena zejména pro ty odsouzené, jejichž chování lze hodnotit jako nadprůměrné. Z uvedeného tak vyplývá, že účelu trestu, tedy nápravy odsouzeného, nebylo v řízení zatím, tedy předčasně oproti uloženému trestu odnětí svobody, dosaženo, a proto krajský soud nemá žádných výhrad k závěru soudu prvního stupně, že odsouzený předpoklady pro účast na institutu podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody dosud nesplňuje.
9. Ani podle názoru krajského soudu proto nelze žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody vyhovět, přičemž stran třetí podmínky, tj. posouzení pozitivní prognózy vedení řádného života do budoucna, může krajský soud plně odkázat na odůvodnění napadeného usnesení, v němž soud prvního stupně zcela správně poukazuje jednak na absenci příslibů zaměstnání a bydlení a též na nikoli zanedbatelné kriminální narušení osoby odsouzeného

vyplývající zejména z počtu odsouzení vykazovaných v opisu z rejstříku trestů. I s těmito závěry soudu prvního stupně se proto krajský soud může plně ztotožnit.

10. Krajský soud proto s ohledem na výše uvedené stížnost odsouzeného podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu jako nedůvodnou zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** žádný další řádný opravný prostředek přípustný.

Liberec 06.04.2021

Mgr. Lukáš Korpas, v.r.
předseda senátu